

UITSPRAAK

Inzake

De heer S. van der Heijden versus SBN

Het beroep richt zich tegen de uitspraak van de Tuchtcommissie van SBN van 12 januari 2024 die de navolgende tenlastelegging jegens hem bewezen heeft verklaard en hem vervolgens heeft bestraft.

De tenlastelegging luidt dat de heer Van der Heijden:

Handelingen heeft verricht of het zich schuldig heeft gemaakt aan gedragingen welke de squashsport of de Bond schaden of kunnen schaden ex art. 6 sub e van het Huishoudelijk reglement; welke overtreding krachtens artikel 10 lid 3 Statuten van Squash Bond Nederland strafbaar is met ten hoogste ontzetting uit het lidmaatschap van de Squash Bond Nederland.

De uitspraak van de Tuchtcommissies is:

Strafoplegging

Voor het bewezenverklaarde legt de Tuchtcommissie o.g.v. art. 10 lid 3 Statuten van Squash Bond Nederland de volgende straf op:

Ontzetting uit het lidmaatschap

Het beroepsschrift van de heer Van der Heijden richt zich, kort samengevat en voor zover relevant in het kader van de beoordeling van de veroordeling, op het feit dat zijns inziens de Tuchtcommissie procedurele fouten heeft gemaakt, hem geen eerlijke kans heeft gegeven en dat hij de feitelijk gang van zaken betwist zoals hem in de tenlastelegging wordt verweten.

Beoordeling:

Ontvankelijkheid

Dit beroep is door de heer Van der Heijden ingesteld op 11 februari 2024, zodat dit tijdig is gedaan en derhalve is hij ontvankelijk in dit beroep.

Juridisch

De heer Van der Heijden is ontzet uit zijn lidmaatschap van SBN. Ontzetting is de zwaarste sanctie die in een vereniging kan worden uitgesproken, zodat een ontzetting ook strikt overeenkomstig de bepalingen hieromtrent toegepast dient te worden. Artikel 10 van de Statuten geeft de Tuchtcommissie in beginsel hiertoe de bevoegdheid, maar deze dient dan wel te worden gebruikt in de functie-uitoefening zoals deze is beschreven in de bij SBN vigerende regelgeving. Hoe de Tuchtcommissie functioneert is beschreven in het Tuchtreglement, zodat de Commissie van Beroep (hierna ook te noemen CvB) eerst hierin te rade gaat wanneer de Tuchtcommissie de bevoegdheid van artikel 10 statuten tot ontzetting kan uitoefenen.

De CvB merkt uit het overzicht van overtredingen, zoals opgenomen onder art. 12 lid 5 van het Tuchtreglement, op, dat het Tuchtreglement zich richt op overtredingen die zich voordoen bij of op en rond het spel. De onder 8 genoemde overtreding van het in diskrediet brengen van de sport zou eventueel ook ruimer kunnen worden uitgelegd, maar dan dient een dergelijke situatie niet op het vrije beleidsterrein van het bestuur te kunnen liggen.

CvB dient dus te toetsen of de aard van de te laste gelegde feiten gereguleerd zijn in gepubliceerd beleid (zie ook art. 2.1 Tuchtreglement) dan wel tot het vrije beleidsterrein van het bestuur hoort. Aangezien de basis van de tuchtzaak voortvloeit uit een klacht van de heer Lindner d.d. 18 november 2022 zal ook deze klacht bij deze toets betrokken worden.

De klacht van de heer Lindner is onder het kapstokbegrip “in diskrediet brengen van de sport” aan de Tuchtcommissie voorgelegd. De CvB maakt uit zijn klachtbrief op dat de klachten niet alleen zijn gericht tegen de heer Van der Heijden, maar ook tegen het toenmalig bestuur van SBN. Voorts worden in deze brief verschillende feiten aangehaald die meer zien op de wijze waarop naar het idee van de heer Lindner een invulling werd gegeven aan het bondscoacheschap dan direct zijn te kwalificeren als overtredingen van reglementen of besluiten. Ook kan de vraag worden gesteld of de heer Lindner wel bij al de door hem aangehaalde feiten als belanghebbende kan worden aangemerkt. De CvB is dan ook van mening dat de Tuchtcommissie eerst onderzoek had moeten doen t.a.v. welke feiten zij bevoegd zou zijn, om vervolgens slechts op basis van deze feiten tot een oordeel te komen. Een dergelijk onderzoek is echter achterwege gebleven, zodat naar de CvB begrijpt niet uitgesloten kan worden dat de opgelegde straf rust op feiten en stellingen die buiten de beoordelingsbevoegdheid van de Tuchtcommissie vallen.

Voorts mist de CvB de kwalificatie door de Tuchtcommissie van feiten als overtreding, want de Tuchtcommissie had de feiten nog aan regelgeving of besluiten dienen te toetsen,

met een duidelijke motivering waarom dan welk feit tot welke overtreding leidt en derhalve o.g.v. welke overtreden norm welke straf gerechtvaardigd is. Zeker bij een kapstokbegrip als “in diskrediet brengen van de sport” is duidelijkheid omtrent de feiten en de overtreden norm van groot belang.

Eveneens mist de CvB een duidelijke motivering voor het kiezen van de straf als ontzetting uit het lidmaatschap. Waarom kon niet voor een minder ingrijpende straf worden gekozen? Deze vraag is des te klemmender, aangezien niet uitgesloten kan worden dat de Tuchtcommissie niet bevoegd is t.a.v. feiten die meer op het terrein van de vrije beleid van het bestuur liggen.

Anders dan de Tuchtcommissie meent, heeft zij niet verschoonbaar van termijnen kunnen afwijken. Naar het oordeel van de CvB ziet art. 1 lid 3 van het Tuchtreglement op een andere termijnoverschrijding dan waar de Tuchtcommissie dit artikel voor gebruikt. Dit artikel ziet op een mogelijke termijnoverschrijding van de zittingsduur van een lid van de Tuchtcommissie en niet op het overschrijden van processuele termijnen. Dit volgt uit de plaatsing van het artikel onder het kopje “*Toepassingsgebied en bevoegdheid*”.

Rapport ISR

De Tuchtcommissie stelt in haar uitspraak dat er wel een feitenonderzoek heeft plaatsgevonden, namelijk door het Instituut Sport Rechtspraak (ISR), maar naar het oordeel van de CvB dient dit onderzoek om meerdere redenen buiten beschouwing te worden gelaten.

Allereerst omdat het Tuchtreglement er in de artikelen 8 en 10 er vanuit gaan dat de zaaksbehandeling is geconcentreerd op de mondelinge behandeling waar ook getuigen kunnen worden gehoord. Ergo, de Tuchtcommissie doet zelf onderzoek naar de feiten op de zitting en heeft niet de mogelijkheid zoals de CvB om een vooronderzoek door een lid-commissaris te laten plaatsvinden (zie art. 55 Huishoudelijk Reglement). Nu de Tuchtcommissie niet deze bevoegdheid heeft, kan zij deze ook niet overdragen aan ISR.

Voorts is de CvB van mening dat het onderzoek door ISR niet voldoet aan de kwaliteit die van een dergelijk onderzoek, en zeker voor een straf als de onderhavige, mag worden verwacht. Op generlei wijze is te achterhalen hoe de bevindingen van ISR tot stand zijn gekomen en waarom deze als waar dienen te worden beschouwd. Welke vragen zijn gesteld en op welke wijze, wat waren de antwoorden en in welke context dienen deze dan te worden geplaatst etc.?

Het onderzoeksrapport brengt eveneens geen scheiding aan van feiten die wel of niet onder de bevoegdheid van de Tuchtcommissie vallen en sommige feiten die ISR vast stelt laten zich eerder lezen als aanbevelingen of conclusies dan als feiten.

Voor zover er aan de bevindingen van ISR waarde moet worden gehecht staat de vaststelling *“Er gekeken moet worden naar een oplossing waarbij op termijn Sjef van der Heijden in goed overleg zijn taken kan overdragen en een einde komt aan het langlopende conflict”*, waarbij “conflict” ziet op de relatie tussen de heren Lindner en Van der Heijden, haaks op de straf tot directe ontzetting van de heer Van der Heijden uit zijn lidmaatschap. Immers, ISR gaat er hierbij vanuit dat de heer Van der Heijden dus gewoon lid blijft bij SBN en zelfs nog gedurende enige tijd zijn bondscoachschap kan uitoefenen, althans ziet geen bezwaar om hem als lid te handhaven.

Overig

De heer Van der Heijden heeft naast vernietiging van de uitspraak van de Tuchtcommissie ook verzocht om een proceskostenveroordeling op grond van een urenstaat van zijn raadsman, om een compensatie van € 5.000,- op grond van onrechtmatig handelen van het bestuur, een uitspraak m.b.t. de rechtmatigheid en verwijtbaarheid van de Tuchtcommissie dan wel het bestuur SBN, een proactieve rectificatie en een verder onderzoek naar het handelen van de heer Lindner.

De CvB verwijst naar artikel 18 van de Statuten waar in zijn bevoegdheid is geregeld. De bevoegdheid ziet alleen op de beoordeling van besluiten en kent geen zelfstandige bevoegdheid aan de CvB toe om te oordelen over onrechtmatigheid of onderzoek te doen of rectificatie op te leggen. Deze verzoeken zal de CvB dan ook niet behandelen.

Conclusie

De CvB komt tot de conclusie dat er al meerdere gronden zijn, zie het voorafgaande, waardoor de uitspraak van de Tuchtcommissie niet in stand kan blijven, zodat verdere beoordeling van de zaak achterwege kan blijven. Gronden die zowel zien op het processuele verloop als op de inhoudelijke behandeling van de zaak en komt dan ook tot het oordeel dat de uitspraak van de Tuchtcommissie niet in stand kan blijven en zal deze vernietigen.

Proceskosten

De heer Van der Heijden heeft zich laten bijstaan door een derde, hetgeen gelet op zijn belang, nu het om ontzetting uit het lidmaatschap gaat, begrijpelijk is. De CvB acht voor dit geval dan ook gronden aanwezig voor een proceskostenveroordeling ten laste van SBN en ten faveure van de heer Van der Heijden ex art. 58 Huishoudelijk Reglement en bepaalt deze voor zowel de procedure bij de Tuchtcommissie als de onderhavige, inclusief de voorlopige voorzieningen, op drie punten, zijnde € 1872,-.

Beslissing

De Beroepscommissie verklaart het beroep van de heer Van der Heijden gegrond en vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 12 januari 2024 en kent de heer Van der Heijden ten laste van SBN een proceskostenvergoeding toe van € 1872,-.

Namens de Beroepscommissie, d.d. 5 april 2024,

Mr B.A. Boer

